

Temat spotkania: CUDOWNY MEDALIK

Cel: zapoznanie dzieci z Medalikiem; ukazanie Medalika jako daru

Materiały i środki:

plansza (awers i rewers Cudownego Medalika)
bristol, długopisy, kartki, flamastry, kredki, farby, papier kolorowy, pędzle
opowiadanie
artykuł
podarunki

Literatura:

- "Historia Cudownego Medalika" – frag. książki „Dar Maryi na trudne czasy” P. Kucharskiego i B. Bajora
- "Promienie Pośredniczki łask" ks. T. Hermanna CM

PRZEBIEG

Rozpoczęcie:

Animator zapala świecę i wita grupę słowami „Cześć Maryi!”.
Rozpoczyna modlitwę, w którą włączają się dzieci, wypowiadając swoje intencje.

Wprowadzenie:

Animator wita dzieci i razem z nimi śpiewa piosenkę „Raduje się dusza ma”, co ma wprowadzić radosną atmosferę.
Animator nawiązuje do tematu Cudownego Medalika.

Rozwinięcie:

Ukazuje uczestnikom, że radość jest darem od Pana Boga i że istnieje także wiele innych darów – np. uzdrowienie... (można wprowadzić metodę aktywizującą – dzieci razem zastanawiają się jakie dary otrzymały od Boga i przedstawiają je w postaci „słoneczka”).
Animato pyta dzieci czy wiedzą jak wygląda Cudowny Medalik, czy może któreś z nich go jeszcze nie ma. Pokazuje dzieciom swój Medalik oraz wcześniej wykonaną planszę i razem z nimi omawia co się znajduje na medaliku.

Animator rozmawia z dziećmi o prezentach – pyta czy lubią być obdarowywane i obdarowywać innych; przy jakich okazjach otrzymują prezenty?

Prowadzący krótko opowiada o historii Medalika (książka „Dar Maryi...”) oraz przedstawia świadectwa ludzi, którzy dzięki Medalikowi uzyskali łaski („Promienie Pośredniczki łask”).
Dzieci wykonują dla siebie nawzajem drobne podarunki (może to być np. laurka, rysunek itp.).

Animator opowiada dzieciom historię o uzdrowieniu dzięki Cudownemu Medalikowi.
Rozmawia z nimi o opowiadaniu, pyta jakie są ich wrażenia.

Zakończenie:

Dzieci otrzymują zadanie: animator zachęca, by dzieci prosiły i dziękowały Matce Bożej za wszelkie dary i łaski, które otrzymują – nie tylko dla siebie, ale także dla innych.

Spotkanie kończy się modlitwą dziękczynną – każde dziecko mówi za co chciałoby podziękować.

Uczestnicy gaszą świecę i ściskają sobie dłonie – „szalom”.

Opracowanie: an. Monika Pilarz